

Weikop: Den højtærede fungerende udenrigsministers bemærkninger ved fremsættelsen af dette forslag til beslutning og vel også de bemærkninger, det ærede medlem hr. Per Hækkerup kom med her i dag, er vi enige i. Vi er fra mit partis side ganske enige i, at det er nødvendigt at yde ikke alene finansiel, men også teknisk bistand til en række lande, om hvilke vi ved, at levevilkårene er ganske utilfredsstillende.

Den internationale sammenslutning, som nu søges oprettet, tror vi, ligesom det ærede medlem hr. Per Federspiel, vil blive et godt formidlende organ. Men jeg lægger, ligesom det ærede medlem hr. Per Federspiel, meget afgørende vægt på, at sammenslutningen ikke må gribe ind i et medlems politiske anliggender og heller ikke lade afgørelser påvirke af politiske hensyn. Jeg er ganske enig med det ærede medlem hr. Per Federspiel i, at det er meget afgørende, at dette er slået så klart fast i selve forslaget. Der er for mig ingen tvivl om, at Danmark bør yde sit bidrag — og altså også sit økonomiske bidrag.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at vi hører til velstandsnationerne. Det er jo rart; men også vi har engang været i en situation, hvor velstanden ikke var så stor, og hvor vi kunne vurdere betydningen af finansiel støtte, selv om vore forhold naturligvis slet ikke ville kunne sammenlignes med forholdene i udviklingslandene. Men netop ud fra dette synspunkt tror jeg, at alle vil være enige i, at vi skal støtte disse bestræbelser.

Jeg synes, det er værd at nævne, selv om det står i forslaget, at den forpligtelse, vi påtager os på noget længere sigt, er i alt ca. 60 mill. kr. Det er vor andel, der her er tale om. At der så senere kan blive tale om andre beløb, er en ting for sig. Nu kan det godt tænkes, at der sidder nogle ude omkring, også skatteydere, der synes, at 60 mill. kr. er mange penge. Men det er et beløb, som må ses i forhold til de meget store opgaver, der skal løses, og som vi mener bør løses. Det må også ses i forhold til, at man ønsker at tilvejebringe 1 milliard dollars.

Noget andet er det, som det ærede medlem hr. Per Federspiel var inde på, nemlig anbringelsen af disse midler. Vi tror, at denne sammenslutning vil formå at gøre

det således, som det også er slået fast, at midlerne anvendes således, at de i nogen grad kan blive et supplement til anden offentlig og privat kapital, der tilflyder de mindre udviklede lande. Det synes jeg, ligesom det ærede medlem hr. Per Federspiel, er meget afgørende.

De bemærkninger, jeg her har gjort, skal ikke forstås på anden måde, end at vi er ganske enige i, at Danmark skal være med til at støtte selve formålet: at hjælpe disse lande, og at Danmark også må yde sit økonomiske og finansielle bidrag hertil. Derfor kan vi for vort vedkommende tiltræde forslaget om ratifikation af overenskomsten.

Lovforslaget, der jo er en udløber af forslaget om ratifikation og drejer sig om tilvejebringelse af pengene ved statsforskrivninger, kan vi også tiltræde, men det må være rimeligt i finansudvalget at se på, i hvilket omfang statsforskrivningerne skal udstedes.

Lannung: Jeg kan på mit partis vegne tiltræde det foreliggende forslag om ratifikation af overenskomsten om Den internationale Sammenslutning for økonomisk Udvikling og tillige det dertil sig sluttende lovforslag om statsforskrivninger. Vi gør det i det radikale venstre så meget hellere, som vi lægger den allerstørste vægt på, at Danmark af al evne støtter de formål, som overenskomsten går ud på at fremme.

Vi finder det meget vigtigt, at der herigennem stilles kapital til rådighed for udviklingslandene på mere smidige og lempelege vilkår, end det er muligt for Den internationale Bank, men at det i øvrigt sker i nøje tilknytning til Den internationale Banks hele virksomhed.

Vi har i den seneste tid sikkert alle i langt højere grad end før fået forståelsen af, at vi i den store frigørelsesproces i Asien og Afrika og omdannelsen af de hidtidige koloniområder til et stort antal nye selvstændige stater oplever begivenheder af verdenshistoriske dimensioner. Ophjælpingen af disse landes økonomi og deres hele samfundsstruktur er vel vor periodes store krævende opgave og det både på det humanitære, det økonomiske og det storpolitiske plan, og netop af denne sidste grund er det af så afgørende betydning, at der ikke blot bliver spørgsmål om en mere